

கொழும்புத் தமிழ் கல்வி
நா. 1-57 ஆம் நம்பகம்.
கொழும்பு 1

(185) A

250
6.4

சுவமயம்.

சநயாசாரியர் சந்தாசாரியர்
சரித்திர சங்கிரகம்.

த.ய
2737

திருமயிலை

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை எழுதியது.

2737

கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரால்
யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில்

அச்சிவேக்கப்பெற்றது.

சர்வதாரி (ஸ்ரீ).

இவையெல்லாம் படித்து இன்புறத்தக்கன. நமது சுவாமிகளை ஆளுடைய அரசு, வாசீசர், தாண்டக வேந்தர் என்றும் அழைப்பார். இவர்காலத்தில் விளங்கிய மெய்யடியார்கள்:—சம்பந்தர், அப்பூதி யடிகள், சிறுத்தொண்டர், நீலங்கர், முருகர், திருவல்லகண்ட யாழ்ப்பாணர், குங்குலியக்கலயர், குலச்சிறையார், நின்றசீர் கெடு மாறர், மங்கையர்க்கரசியர் முதலியோர்.

இவரால் பாடப்பட்ட அடியார்கள்:— சம்பந்தர், அப்பூதி யடிகள், கோச்செங்கட் சோழர், சாக்கியர் முதலியோர்.

அப்பூதியடிகள் இங் நாயனானது திருப்பெயரையே மந்திரமாகக் கொண்டு ஒதி முத்தியடைந்தா ரென்றால் இவர் பெருமையை என்னென்று கூறுவது.

அப்பர் சுவாமிகளின் திருவேடப்பொலியைக் குறிப்பிக்கும் பெரிய புராணத் திருவிருத்தங்களாவன:—

தூயவேண் ணீறு துதைத்தடென் மேனியும் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருநீ சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்ந்து போலன்பு நீப்போழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புதுந்தனர் விதியுள்ளே
மாப்பாரப்போழி கண்ணீர் மறை வானுந் திருவடிவும் மதுரவாக்கிப்
சேர்வாதந் திருவாயிற் றீந்தமிழின் மாலையுந் சேம்பொற்றுளே
சார்வான திருமழை முழவாந் தனிப்படையுந் தாழமாசிப்
பார்வாழத்திரு விதிப் பணிசெய்துபணிந்தேத்தீப்பாவிச்செல்வார்.

சிந்தையிடை யறவன்புந் திருமேனி தனிசைவுள்
கந்தையிகை மாங்குநத்துங் கையழுவா ரப்படையுந்
வந்திழிகள் ணீர்மழையும் வடிவிற்பொலி திருநீறும்
அந்தமீலாத் திருவேடத் தாகமேதீர் வந்தணைய.

து. தி.

“பொய்யுரை நூல்சில புகலுந் தீயமண்
கையர்கள் பிணித்துமுன் கடல கத்தீரு
வேய்கந் ரேணியாய் மிதப்ப மேற்படு
தூய்யசொல் லாசர்தான் தொழது போற்றுவாம்.

கூ. சுந்தரர்.

நேசநிறைந்த வுள்ளத்தால் நீலநிறைந்த மணிகண்டத்
தீசனடியார் பெருமையினை யெல்லாவயிருந் தொழுவெடுத்துத்
தேசமுய்யத் திருந்தெருண்டத் தொகையுள் பணித்த திருவாளன்
வாசமலர்மேன் கழல்லணங்க வந்த பிறப்பை வரைந்தவாம்.

திருமுனைப்பாடி காட்டிலேயுள்ள திருநாவலூரிலே சில நூற்
நூண்டுகளுக்கு முன்னர் சடையாரென்றும் ஆதிசைவ ரொருவர்
இருந்தார். அவருடைய மனைவியார் இசைஞானியா ரென்பவர்.
இவர்களுக்கு ஓர் ஆண்மகவு பிறந்தது. அப்பிள்ளைக்கு நம்பி
யாரூரர் என்று பெயர் வைத்தனர். அக்காட்டரசாகிய அரசிங்க
முனையரால் அப்பிள்ளை வளர்க்கப்பட்டது.

மணஞ் செய்யத்தக்க வயதை யடைந்தபோது புத்தூர்ச் சடங்
கலி சிவாசாரியாது மகளை விவாகஞ்செய்ய நாள் குறிக்கப்பட்டது.
திருமணச் சடங்குகள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் சிவபெருமான்
ஒருகிழிப் பிராமணவேடத்தோடு வந்து, அக் கலியாண வீட்டிலுள்ள
வர்களை யெல்லாம் கூலியழைத்துத் தமக்கும் மணமகனாகிய
நம்பியாரூரருக்கும் ஓர் வழக்குளதென்றும் அதை முடித்தபிறகே
மணத்தைத் தொடங்கவேண்டு மென்றும் கூறினார். நம்பியாரூரர்
அவர் கூற்றுக்குச் சம்மதித்தார். கிழவர் ஆரூர் தமக்கு அடிமை
யென்றும் அப்பாடி அடிமையென்று மெய்ப்படுத்த அவரது முன்
னோர் தமக்கு எழுதிக்கொடுத்த அடிமைந் கைச்சாத்தோலை தம்
மீட முளதென்றும் சொன்னார். பிராமணர்கள் அடிமையாதல்
உலக வழக்கில் இல்லையென்று சொல்லி அங்குள்ளோர் வாதிக்கக்
கிழவர் தம்மிடமிருந்த ஓலையை அவர்களுக்குக் காட்டித் தம்வழக்கை
உண்மைப் படுத்தினார். நம்பியாரூரர் கிழவருடைய எவல்வழி
கிற்பாராகி அவர்பின்னே சென்றார். முன்சென்ற கிழவர் திருவெண்
ணைய நல்லூரிலுள்ள திருவருட்டுறை என்னுள் சிவாலயத்திற்
புகுத்த வுடனே மறைந்தருளினார். உயிர்தோறும் கலந்துகிற்கும்
கன்வராகிய கிழவரைத் தேடுவாராயினார். நம்பியாரூரர் அப்போது
பாமசிவன் அவருக்குக் காட்டிகொடுத்தருளி அவரை இவ்

சென்னை நகராட்சி
No. 7-57-ஆம் பகுதி.
சென்னை 8